

medelpad och ångermanland HemBYGDen

nummer 3 • 2017 • 40 KRONOR

SOMMARDANSEN

ERIK AXEL KARLFELDT UR "FLORA OCH BELLONA"

Jag dansade en sommar,
det var en vacker sommar,
och aldrig har det dansats
i denna nejd som då.

Det spelade om kvällen
från gårdar och från ställen.
Vi gick så långa vägar
i marscher två och två.

På röjningar i skogen,
på bana och på logen,
på alla har jag dansat,
då jag var nitton år.

Och alltid fick jag höra
jag var så lätt att föra,
och aldrig fick jag sitta,
och aldrig fick jag gå.

Det var från Valbromässa,
och intill Mickelsmässa,
och ingen helgdagsafton
kom jag i min säng.

För alla ljusa mornar
och alla mulna mornar
jag gick direkt från dansen
till åker och till äng!

Men mulen eller soligt
så var det lika roligt
att hålla i och släpa
den långa veckan ut.

Jag dansade en sommar,
det var min enda sommar,
och sen så var jag gammal,
och sen så var det slut.

MEDELPAD OCH ÄNGERMANLAND
HemBYGden

Ansvarig utgivare

Margareta Johansson
Tel 070 263 38 50
margareta@vaxtfoto.se

Hembygden i Medelpad och Ängermanland

Tidningen utges av Medelpads
och Ängermanlands Hembygds-
förbund i 4 nummer årligen.
Distribueras gratis i 10 ex till
samtliga hembygdsföreningar
anslutna till förbunden.

Prenumeration

Prenumeration 150 kr/år, sättes
in på BG 687-6163, ange
Prenumeration Hembygden
samt ditt namn och adress.

Redaktionskommitté

■ Margareta Bergvall
Box 34, 871 21 Härnösand
Tel 076 766 38 95
margareta.bergvall@murberget.se
■ Margareta Johansson
Tel 070 263 38 50
margareta@vaxtfoto.se
■ Lena Landin
Tel 072 527 40 31
lena.landin@ramvik.com

Grafisk produktion och tryck

Ågrenshuset Produktion, Bjästa

Besök våra hemsidor

www.hembygd.se/medelpad
www.hembygd.se/angermanland

Omslagsbild

In till en spännande utställning
Foto: Margareta Bergvall

Kommande nummer

Utanför staketet

SSN 1100-0554

LÄS I DETTA NUMMER

Hembygdsgård på Murberget. 175 års jubileum i Nävsta. Silverskatten. Ytterlännäs.

Hembygdens dag på Murberget.....4

Sommarlov på Anundsjö Hembygdsgård.....7

Norrstigs vandringar i Nora 20 år.....8

Boktips.....9

Hembygdsförsäkring.....9

Firande av Folkskolans 175 års jubileum i Nävsta.....10

Ytterlännäs Hembygdsförening 100 år.....12

Sagan om Silverskatten.....13

Jag längtar till nästa sommar.....16

Bjud in flera unga hembygdsambassadörer.....20

"Sommaren är kort..."

...det mesta regnar bort" sjunger Tomas Ledin på radion. Och visst har det varit en grå och kall sommar. Själv har jag dag för dag väntat att den riktiga sommaren, den som man minns från sin barndom, då himlen var blå, molnen möjligen små ulltussar och solen dag för dag sken och värmdde.

Nu går inte sommaren 2017 till historien som en drömsommar. Många är de evenemang ute på våra hembygdsgårdar, som haft svårt att genomföras på grund av regn. Besvikna arrangörer har tittat ut över den fåtaliga publiken och fått räkna in klena dagskassar.

Hembygdsrörelsen har ofta sin viktigaste period under verksamhetsåret på sommaren. Det är då vi ska samla i ladorna inför resten av året. Sommarens inkomster ska täcka kostnader, som vi har höst, vinter och vår. Driftkostnader och reparationer ska bekostas med överskott från caféer, musikkvällar och hembygdsgårdar. För lite pengar in under sommaren ger ebb i kassan under vintern.

Men varför ska hembygdsåret bara bestå av juni, juli och augusti. Det finns så mycket vi kan göra under den mörka årstiden. Föreläsningar, berättarkvällar i brasans sken, musikcaféer, stickcaféer och

studiecirklar kan ge människor i vår bygd möjlighet att träffas även resten av året. Är hembygdsgården vinterbonad är det lätt att öppna den även om snön lyser vit utanför.

Har ni ingen uppvärmd hembygdsgård finns det ofta andra lokaler i bygden att samverka med som bygdegårdar, församlingshem eller Folkets Hus. Hembygdsrörelsen bör vara en året runt rörelse. Det finns så mycket lokalhistoria kvar att studera, så många berättelser som bör föras vidare till nya generationer.

Det här numret av HemBYgden handlar om den sommar som varit och om allt det som trots allt händer ute på våra gårdar. Läs och låt er inspireras inför kommande sommar. Nästa nummer har titeln "Utanför staketet" och ska presentera föreningar som arbetar utanför sin gård med bygden runt omkring. Som vanligt ser vi fram mot att få ta del av era berättelser kring detta ämne. ■

LEDARE

LENA LANDIN

ordförande Ängermanlands hembygdsförbund

MARGARETA JOHANSSON

ordförande Medelpads hembygdsförbund

Vi hoppas att även detta nummer av Hembygden ska inspirera er till att börja skriva om er bygds historia...

FOLKSKOLAN 175 ÅR

01

02

03

01. Olle Svanholm från Ytterlännäs framför porträtten som först publicerades i den handskrivna tidningen Nordstjernen från 1898. Konstnären hette Klas Klasson. 02. Sverker Ågren, Lena Landin och Olle Burlin samtalar om skolan förr i tiden. 03. Gårdsprodukter från Nora. 04. Ing-Marie Överby från Långsele-Graninge hembygdsförening gräddar kolbullar i stor skala.

Hembygdens Dag på Murberget

04

Hembygdens Dag – ett första försök efter 100-årsaktiviteterna att göra ett gemensamt evenemang igen på Murberget med syfte att visa upp hembygdsrörelsen för allmänheten, vårda vårt redan goda förhållande till Läns-museet men icke minst fördjupa gemenskapen mellan föreningarna i våra båda hembygds-förbund.

Inbjudan gick ut till samtliga föreningar i både Ångermanland och Medelpad men endast en mindre skara nappade. Många hade egna aktiviteter kvar, andra var trötta efter en intensiv sommar medan några var helt ointresserade.

12 föreningar ville dock vara med och kunde visa upp följande: Sagavägenbonaden från Anundsjö inne på museet med bildspel och 16 meter broderad väg genom Anund-

sjö. Vidare stintan Ingrid Mårtensson på fäboden där hon fick sällskap av Säbrå Hbf med tovning och annat ullarbete. Långsele-Graninge brassade kolbullar i högtråning inför den kommande Antikrundandit de var ombudda av musset att medverka också! (det lönar sig att visa upp sig!)

I prästgården huserade Sollefteå med "tygtryckningsprova-på" i trädgården och inne drog Hervor Sjödin fullt hus genom berättande och läs-

05

05. Mats Olsson från Ytterlännäs blåser av Hembygdens-dagen i näverlur.

06. Bertil och Christina Nordin från Sollefteå säljer "medeltida" produkter.

07. Margareta Johansson skjuter med armborst.

06

07

08. Några partier av Sagavägenbonaden. 09. Hervor Sjödin från Sollefteå hbf berättar om Laura Fitinghoff. 10. Maj Edfeldt från Säbrå hbf tovar ull på fåboden. 11. Linnéa Nordin och Kajsa Åhlander pausar i leklederi. 12. Ove Johansson bygger kojor av växande slyskog.

ning om och av Laura Fitinghoff. Mycket populärt och uppskattat!

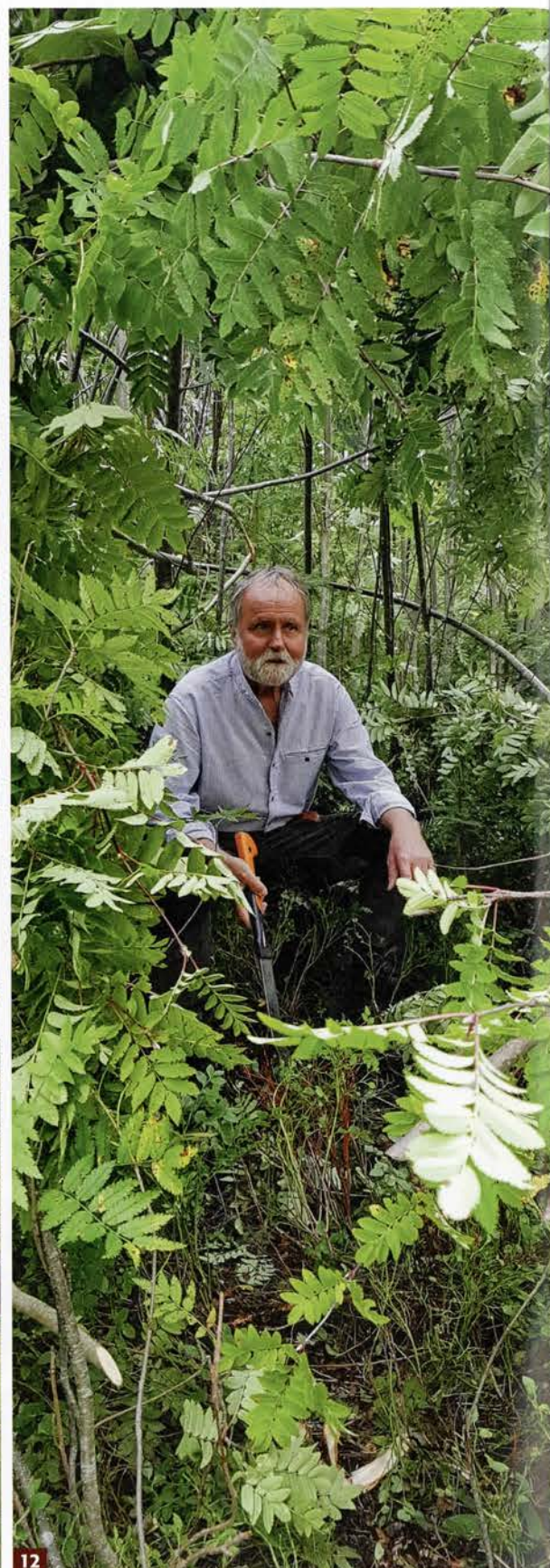
I och vid skolan fanns bokbord, lekar för barn, lektioner i skolan och annat och vid kyrktorget vid Anundsökrogen fanns medeltida försäljare och tillfälle till armborstskjutning.

Den slyförsedda sidan invid museet förvandlades denna dag till kojpark med slykojor på rot av Indals Hbf! Gamle Olof Högberg borstade av gravmullen och gick omkring och inspekterade spektaklena.

Ett välplanerat program – men tyvärr lite folk! I Härnösand denna dag hände nämligen en hel del annat som också drog folket fr. a. då barnfamiljerna. Det var marknad i stan med Tivoli. På Smitingen gick ett annat program av stapeln dit nyanlända slussades. Sjövärnet hade uppvisning i ett familjeprogram och samtidigt startade Pridefestival! Det är inte lätt att få folket att räkna till! Vi är dock inte helt uppgivna utan ser fram mot fler dylika aktiviteter men ett annat val av dag.

Ett stort TACK till alla ni som ställde upp denna dag! ■

Styrelsen för Västernorrlands Hembygdsråd och Länsmuseum Murberget

SOMMARLOV PÅ Anundsjö hembygdsgård

Text SOLVEIG NORDIN ZAMANO

Drygt hundrafemtio personer, varav hälften barn, tog del av Anundsjö hembygdsförenings satsning på barnen i sommar. Med ekonomiskt bidrag från Örnsköldsviks kommuns sommarlovspengar anordnades "Hembygdsdetektiven" för 6-15-åringar under fyra timmar vid fem tillfällen i juli.

Solveig Nordin Zamano organiserade och genomförde med hjälp av unge volontären, Arve Lindgren Keskitalo. Verksamheten skedde på Anundsjö hembygdsgårds område i Bredbyn, med bistånd från ett dussintal personer från föreningen. Fäbodstintorna Birgitta Jonasson (Britta) och Angeli- que Karlsdotter (Sara) arrangerade en tidsresa till fåbodliv för yngre barn den 8 augusti.

Under fyra torsdagar fick barn fiska med Lennart, göra

pinnbröd, gå på styltor, leka bära potatis/ägg på sked, gå naturbingo och gå på lina. En gång fick de baka eget tunnbröd, steka kolbullar, måla på stenar eller göra egen tavla. Vid klockan två samlades alla vid brasan för grillkorv med grönsaker, frukt, tunnbröds- smörgås och kolsyrefri dryck. De fick prova äldre tiders mat, som "Amerikafäsk" och tåtmjolk med bryta. Barnen gjorde saker tillsammans med sina närstående, ibland deltog

tre generationer i lekar och olika aktiviteter som fiske och naturbingo. Under dans- och spelstämman var det populärt att tävla gruppvis med att bära ägg på sked och att gå på styltor.

Britta och Sara lät barnen förflytta sig till äldre tider via huckle och keps, och att prova på arbetet vid hembygdsgårdens fåbod dit de vandrade tillsammans. De små pigorna och drängarna, som fick välja sin roll, deltog med liv och lust

i slätterarbetet samt utfodring av den snidade träkon. Efter arbetspasset bjöds de på tunnbröds smörgås i fåbodstugan. Tidsresan avslutades med vandring från fåboden tillbaka till nutid. Angeli- que berättade att några barn levde sig kvar i sin roll även efteråt.

Sammantaget har vi fått positiv respons, aktiviteterna har varit uppskattade och besökarna hoppas på aktiviteter för barn på hembygdsgården även nästa år. ■

Ovan: Styltorna var populära, här provar Arve, Eliza, Emilia och William. Foto Solveig Nordin Zamano. Nedan: Tre syskon och en kusin tävlar i populäraste leken. Foto Solveig Nordin Zamano. Till höger: Birgitta Jonasson, alias fåbodstintan Britta, visar hur man ska hässa det nyslagna grönfodret. Foto Angeli- que Karlsdotter.

Norrstigsvandringar i Nora 20 år

Text GERD NORBERG, Utvik, Nora hembygdsförening

Transportleden från Stockholm, norrut efter Östersjökusten, har urgamla anor. Från Norrstigen med historia från 1300-talet har den via lagstiftning på 1600-talet utvecklats till dagens Europaväg. Vägarna användes på denna tid främst för skatteindrivning. Så småningom blev det aktuellt även för handelsresande och andra att kunna ta sig fram.

Åk 6 Torromskolan 2013 vid Norrstigens ½-milsten vid Utvik's gamla skola, sista året som en klass 6 från Torromskolan gick denna vandring. Hösten 2013 lades Torromsskolan ned, flyttades till Höga Kusten-skolan i Skog. Foto: Astrid Westin.

Norrstigen börjar i vår socken Nora, vid Ångermanälven, Nyadal. Den fortsätter genom bygden och går in i Nordingrå socken på Saltåsen, där Nordingrå, Skogs och Noras avrättningsplats var belägen.

Stora delar av stigen finns bevarad och för den som önskar en historisk vandring, rekommenderar vi avsnittet från Nordvikskolan till Utviks Bygdegård. Den som vill känna lite ilningar i ryggen ska naturligtvis leta sig till avrättningsplatsen på Saltåsen.

Sommaren 1997 vandrade Torromsskolans åk 6 just avsnittet Nordvik- Utvik. Astrid Westin var initiativtagare till skolutflykten och Knut Åkerlund tillsammans med Kurt Norberg var vägvisare. Norr-

stigen skyltades i samarbete mellan hembygdsföreningen och Läns museet. Skyltstolpar med texter tryckta på emalj socken på Saltåsen, där Nordingrå, Skogs och Noras avrättningsplats var belägen.

Så länge vandringen var en skolutflykt fick eleverna information om Norrstigens historia, och väl framme i Utvik serverades korv och fika. Överraskningar dök genom åren upp i form av till exempel Kung Karls knektar som kom ridande till häst för att samla in skatter från bönderna, Blomsterkonungen Carl von Linné kom också ridande och tittade på allt fint som växer och gror, och lät sig så väl smaka av fikaten som bjöds. Elever från Nordvikskolan har haft uppvisning i hunddressyr

– spännande och lärorikt! Det blev också tid för tävlingar, lek och stöj – inget stillasittande, alla passade på att njuta av friheten denna dag alldeles innan sommarlovet började.

Denna vandringsutflykt har numera blivit en tradition, öppen för alla - Nora Hembygdsförening tillsammans med Utviks Bygdegårdsförening lockar vandrare mellan milstärnorna Nordvik - Utvik.

Detta år planeras vandringen som ett tjugoförårsjubileum. Färjerederiets film "Hornö-Veda - Från början till slut" ett historiskt dokument över en månghundraårig färjetradition kommer att visas i Utviks Bygdegård. Filmen framställdes inför invigningen av Höga Kusten-bron den 1/12 1997. Där finns också som alltid fika, grillad korv samt inte minst tid för trivsam samvaro.

Tore Ramström är numera vägvisare och hans forskning kring byarna Nordvik, Utvik och Ry gör vandringen till en väldigt intressant upplevelse för gammal och ung. Norrstigen, som under Drottning Kristinas tid fick status av landsväg, har mellan ¼ milstenen på Nordvik och ½ milstenen i Utvik mycket som är intressant i sin historia.

En vandring mellan de ovan nämnda milstolparna ger en insikt i hur rik vi kan känna oss vi som får leva och bo i Nora. Att få följa årstidernas växlingar, vinterns spår av vilda djur

och alla fåglar som samlas vid våra matställen. Och vårens alla blommor, liksom på Blomsterkonungen Linnés tid spirar de troget vid dikesrennen. Tussilago och Per i Backe, Vitsippor breder ut sig som vita lakan på bleke och Blåsippbackarna! Gökens rop i sommarkvällen - Styvmorsviol och Liljekonvalj. Tiden mellan Hägg och Syren då Midsommarblomster, Smörblommor och Hundkäx tillsammans med den skira sommargrönskan ger inspiration till den vackraste löparvägen. Nyponrosor och Hallonsnår, sen skogens alla bär och svampar. Herr Kantarell och Karl Johan så kort och tjock som står där med snövit rock.

Hösten med sina vackra färger mot Norafjärdens klara vatten. Att gå i tystnaden då allt blir grått och vått har också sin tjusning.

En gång red Kung Karl här på sin resa genom Sverige, Kronans knektar nyttjade vägen för att driva in skatter från folket i Nora och övre Norrland.

Nordviks historia från starten som Lantbruksskola 1868 till nuvarande Naturbruksgymnasium. Erik Daniels leden finns också som vandringsobjekt i Nora. Också Erik Danielslederna har skyltats i samarbete med Läns museet. Och just Erik Daniels kojvan vid Hamptjärn finns nära Norrstigen, väl värt en avstickare. ■

BOKtips

ÅREN PÅ ÅSTÖN

Kalle Rosth, ryssen på Småskären, Hulda Wikfors, Gottlob Wiklander.

De stora profilerna på Åstön och Tynderö är många. Åstökronikan hjälpte till att bevara deras minnen och nu är dessa märkliga människooöden samlade i en bok.

Fyrtio år av Åstökronikor har kokats ihop till en volym - Åren på Åstön. Det är människorna, vardagen, dagböckerna, fisket, lotslivet, militären och de enskilda små och stora händelserna under många år vid Bottenhavet.

Texterna i den här boken är originaltexter ur Åstökronikorna, författade med mycket hjärta och kärlek av Åstövänner under årens lopp. De flesta bilderna är tidigare inte publicerade. Bilder var inte Åstökronikans starka sida - den trycktes mycket enkelt.

Få orter i Sverige är så väldokumenterade som Åstön - tack vare Åstökronikorna.

Åren på Åstön har sammanställts av Sven Jansson och bakom boken står Åstö fiskarmuseinämnd som fyller 50 år i år.

Betalar ni för mycket?

1. Rätt försäkringskydd

Betalar ni för mycket premie? Och är ni försäkrade när olyckan är framme? Er förening bör årligen se över så att ni inte försäkrar varken mer eller mindre än vad ni har behov av. Se över så att angiven lösegendom motsvarar värdet på era saker. Se till att angivna ytor stämmer och att ni inte har en tecknad olycksfallsförsäkring för personer som inte längre arbetar hos er.

2. Anmäl säkerhetsrabatt senast 31 oktober

Se över vilka säkerhetsåtgärder som är vidtagna - eller vidta nya åtgärder - och skicka in blanketten för att få säkerhetsrabatt senast 31 oktober. Rabatt på upp till 30 % av försäkringspremien ges för vattenfelsbrytare, brand- och inbrottslarm kopplat till larmcentral, enklare brand- och inbrottslarm, slangbrottsventil med diskmaskinskydd, överspänningsskydd, EIO-eltest samt jordfelsbrytare.

Kom ihåg inför hösten!

Det finns en rad åtgärder att vidta på hösten för att minimera skaderisken: Rensa hängränorna, kontrollera takbeklädnaden, stäng av och töm vattenutkastare, kontrollera att värmesystemet ger tillräcklig grundvärme, öppna skåp och dörrar för att öka luftcirkulationen...

Ta del av fler tips på hembygd.se/forsakring eller facebook.com/hembygd.forsakringen

PRENUMERERA PÅ HemBYGDen

medelpad och Ångermanland

Eller varför också inte ge bort en prenumeration till intresserade vänner?

FYRA VÄLFYLDA NUMMER/ÅR - 150 KRONOR

Meddela namn och adress och betala till ÅHF Bg 687-6163

01

02

03

04

01. Morgonsamling med Högom och Österros 2:a klassare. 02. Lärarinnan (Sara Öhman) ringer in till dagens första lektion. 03. Lektion. (Sara Öhman). 04. Elever i väntan på husförhör. 05. Husförhör med Kyrkoherden. (Alf Ulfhielm). 06. Bent Fridholm berättar bland mycket annat om landhöjningen. Hur var det nu, 1cm per år? 07. Bakning. Instruerar med vana händer gör Margareta Holm, Kerstin Merbom, Elisabeth Wesström och Margareta Järnkrok. 08. Lunchrast. 09. Vedsågning under uppsikt av Per-Arne Nordin. 10. Monika Westin underhåller en många klasser. 11. Rykande färskt bröd. 12. Tovning av ull. Instruerar gör Maj Hellqvist och Ulla Strömgren. 13. Men... Vad tomt det blev. 14. Lärarinnan tittar ut från sin bostad och undrar om hon drömt alltihop, det var ju nyss fullt med barn... Men skolan stängde ju för 50 år sedan. 15. Hon sätter sig vid sitt skrivbord och funderar. "Hoppas det kommer massa barn igen, det är ju så mycket trivsammare så". I dagboken skriver hon: "Jag har haft två fantastiska dagar. Alla elever var så skötsamma och duktiga. Imorgon måste jag bära in mer ved, det börjar bli höst. Men jag måste hushålla, veden ska räcka hela vintern, ojoj. Tror jag ska unna mig en köpekaka, det är ju trots allt helg snart." Hon stänger varsamt dagboken, reser sig och lägger in ett par vedträn i spisen, det känns lite ruggigt. Hon lyssnar på radion medans hon virkar vidare på ullsockorna inför vintern sen lägger hon sig. Efter att ha läst några stycken i Bibeln så somnar hon tryggt och gott med barnen i drömmarna."

05

06

07

Firande av Folkskolans 175 års jubileum i Nävsta

Text och foto MAGNUS LANDÉN, Selångers Hembygdsförening

Selångers Hembygdsförening bjöd in elever, rektorer, lärare och assistenter till två aktivitetsdagar 6 och 7 september med anledning av jubileet.

Första dagen kom andraklassare från Högoms och Österros skolor, andra dagen kom fjärde klassare från Bergsåkers, Granloholms och Sticksjöskolor.

Bland aktiviteterna fanns bland annat lektioner på gammalt vis, tovning av ull, gamla lekar, husförhör och bakning i bagarstugan.

Det blev två väldigt lyckade dagar med alla härliga barn

oss som hembygdsförening att vi hör och syns i media så att än fler människor får vetskap om oss och vår verksamhet.

Vi vill tacka alla medverkande och vårt största samt hjärtligaste tack går självklart till alla fantastiska elever!

Första dagen kom andraklassare från Högoms och Österros skolor, andra dagen kom fjärde klassare från Bergsåkers, Granloholms och Sticksjöskolor.

Bland aktiviteterna fanns bland annat lektioner på gammalt vis, tovning av ull, gamla lekar, husförhör och bakning i bagarstugan.

Det blev två väldigt lyckade dagar med alla härliga barn

FOLKSKOLAN 175 ÅR

08

FOLKSKOLAN 175 ÅR

12

09

10

11

13

14

15

Kort resumé över några besök på hembygdsgårdar i sommar

Ytterlännäs Hembygdsförening 100 år

Text och foto LENA LANDIN

Mitt första besök drabbade Ytterlännäs HBF på dess hembygdsgård i Forsed den 1 juli, då den ärevördiga föreningen firade sitt 100-årsjubileum! Det ni...vår äldsta i Ångermanland.

Dagen bjöd på denna sommars vackraste väder och mycket folk samlades på slänterna på hembygdsområdet. Jag tror de bjuder på det mest kuperade hembygdsområdet!

Inledningsvis hälsades menigheten välkommen av den sjungande styrelsekören! Vi som är insatta i bygden vet att här finns det revymakare med i församlingen och det visade man upp! En historik följde och därefter uppvaktningar från en lokal samarbetsförening, kulturnämnden i Kramfors kommun och Ångermanlands Hembygdsförbund givetvis. Övriga inslag i jubileet var en magnifik minikoncert av Duo Vox, musicerande av egna förmågor och inte minst besök av A från Ovanmon, en lokal revykändis alias Per-Uno Gradin, också känd som ordförande i hembygdsföreningen. På den jämnare ytan bakom själva hembygdsgården dansade Öbackaringen och deras lettiska gäster med egna musiker. En mycket trevlig bekantskap som sjöng och spelade till danserna med en taktfast trumma som komp till foilen och ett blåsinstrument.

Dagen till ära släpptes också en bok "Svunna tider i Ovanmon" av Ann-Christin Näsholm. ■

01-02. och 11-12. Torsåkers hembygdsgård, som firade bland annat Folkskolan 175 år. 03-09. Ytterlännäs 100 år. 13-18. Glimtar från en välbesökt Reseledag! 10. Barnens hembygdsgård i Indal.

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

Brudar under hundra år

Text BARBRO JANSSON

Det här är berättelsen om hur Styrnäs Hembygdsförening skapade sin utställning till sommarens kafè-vecka.

På ett styrelsemöte föreslog en medlem i styrelsen att vi skulle ha brudklänningar som tema, tydligen fanns det flera generationers kläder på släktgårdarnas vindar. Förslaget anammades med förbehåll att vi måste skaffa dockor så klänningarna gjordes rättvisa.

En lärare i textilslöjd lånade ut två provdockor, några privata lyckades vi få ihop. I en affär som sålde damkläder och skulle stänga fick vi köpa skyltdockorna. Textilarkivet i Sollefteå skulle flyttas till Murbäret och den snälla personalen lånade ut sina dockor.

Till slut hade vi trettio brudar att klä på, det kändes som Bingo eftersom klänningarna strömmade in. Ambitionen var att ha ett brett perspektiv, långt och kort, svart vitt och kulört. Insamlingen blev ett självspelande piano, mina väninnor frågade om jag ville låna deras klänningar, styrelsens familjer bidrog med sina klenoder. Nu började ett roligt arbete med att tvätta stärke och stryka slöjor, knypplade kronor och klänningar. Brudarna måste ju ha smycken, blomsterkransar och buketter så det blev många loppisbesök efter sidenband och dito blommor. Metervis av oäkta pärlhalsband, vigselringar, handskar, och under-

kjolar, allt vad en brud behöver, anskaffades. Lådan med guld och silkespapper som jag brukade ta fram när barnbarnen kom och vi gjorde julgransprydnader, plundrades på innehåll. Nu förvandlades det till rosor och guldkronor.

Med flera klänningar följde fotografier på brudparen samt små historier om vad som hänt i samband med bröllopet. En av de äldre svarta klänningarna kunde jag med hjälp av fotot förvandla till en fullfjädrad brud från förra sekelskiftet. Den tvådelade dräkten hade hellång kjol med brodyrunderkjol som stack fram under fällen, jackan var figursydd och prydd med spetskrås runt ärmlinningarna, halsen och det V-skurna framskycket. På huvudet bar hon en lång slöja med myrtenkrans och krona. Runt vänster handled ett armband av myrten och rosenknoppar, även dito kring halsen. Blombukett med långa breda sidenband, vita handskar och en stor spetskantad näsduk fullbordade utstyrseln.

Nu var Emma Ulrika Gustavsson återskapad och så småningom ska hon få flytta in i kapellet i Klockhuset eftersom hon kommer från den gården i Skadom.

Till bröllop hör ju en stor högtårta. Den tillverkades av en

trave runda pappaskar i olika storlekar som kläddes med kräppapper och dekorerades

med ett brudpar på toppen. Flera av historierna kring klänningarna handlade om hur de blev sydda. Eivor fick inte ha vitt eftersom hon fått barn innan hon gifte sej, hennes svärmor hade köpt ett ljusblått tyg och det var bara att finna sej berättade hon. Gunnels sömmerska hade ett avtal med kunden vilket innebar att beställaren fick sköta hennes hushåll medan hon sydde. Den klänningen är fantastiskt välsydd. Enbart underklänningen i siden skulle vilken studentska som helst kunna ha på bal i dag. Monica hade en konflikt med sin sömmerska angående längden på sin klänning. Det var sjuttioal och bruden ville ha kortkort.

Sömmerskan var av en annan mening och ville ha den något längre.

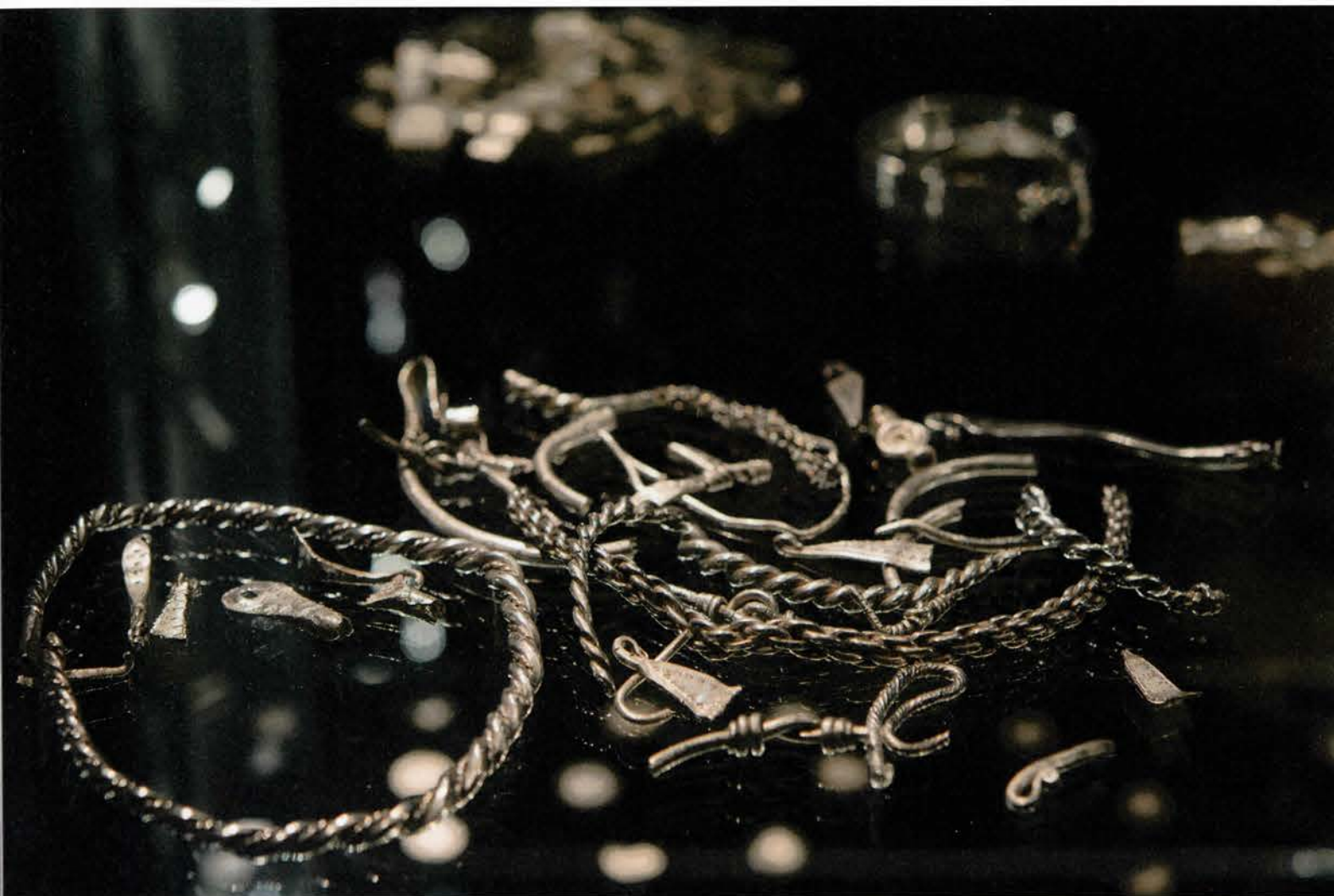
Det blev en kompromiss där ingen blev nöjd men jag noterade att fällen på den vita brodyrklänningen var ovanligt bred! Magnhild sydde sin egen klänning i grön sammet, hon var trettiosex år och bröllopet stod i november. Hon kände sej säkert för gammal att ha en vit brudklänning, och det var ju höstbröllop. Den hellånga klänningen togs av på

längden och kunde sedan användas vid finare tillställningar. Till klänningen hörde en liten mössa, den kallades för murklan och såg verkligen ut som en stenmurkla draperad i grön sammet. Även de långa klänningsärmarna var vackert draperade. Mariannes fina crèpeklänning från 1944 användes som Luciaklänning vid ett senare tillfälle.

Man förstår att kläder var värdefulla eftersom de återanvändes.

En svart finkläning som syddes till bröllop 1900 skulle ju användas vid många tillfällen senare i livet. Modet har verkligen växlat under 125 år och som vanligt kommer allt tillbaka. Klänningarna från 1800-talet och 2000-talets bär samma drag. Hellång vid kjol, figursydd jacka med skört och knäppt med många små runda knappar. Ståkrage och långa ärmar. Det är bara färgen som skiljer dem åt, från svart till vitt och så hade 2001 års brud hatt i stället för slöja och krona.

Utställningen har varit mycket uppskattad och besöktes av ca.400 personer. Det var även guidade turer i Styrnäs Kyrka där man bl.a. kunde se Kyrkans egen krona och få gå upp i tornet och hänföras av utsikten över Ångermanälven. ■

SAGAN OM silverskatten SOM BLEV SANN!

Text BARBRO JANSSON Foto LÄNSMUSEET/BJÖRN GRANKVIST

Så långt jag kan minnas tillbaka, säkert sjuttio år, har jag varit medveten om silverskatten från Djuped. När jag var barn hade jag en "fastermamma," pappas äldre syster Matilda Bäckman kallad Tilda. Hennes man hette Theodor, och kallades följaktligen för Tedde, det var farbror Tedde som funnit skatten.

Tilda och Tedde var viktiga personer och de fanns alltid för mej.

Därför kändes det extra roligt att få vara med och uppfylla farbror Teddes önskan, att skatten skulle visas upp i Ångermanland.

I en tidningsintervju berättar han om händelsen citat: – Det var vid ett vägarbete där körbanan skulle breddas som jag stötte på skatten, det var ett förfärligt ståhej, innan landsfiskalen kom och tog hand om pengarna. Självt hann jag

knappt se ett dugg för mor på gården kom ut med ett tvättfat och plockade i allting och sprang in med det.

– Jag har aldrig vetat att det funnits så många lagböcker i socknen förr. Det var många som ville vara både ägare och

upphittare och man letade och slog i paragrafer.

Slutligen gavs besked att hittelönen skulle gå till mej. Det blev 600 kronor.

Silverfyndet är roligt att hitta men roligare skulle det vara att en gång få se silverskatten

nu sedan den blivit iordningställd. Och finast vore det om den fick komma hit, så alla här längs Ådalen finge se den.

Det hann gå nästan ett helt sekel innan det blev verklighet, en serie lyckliga omständigheter ledde fram till att skatten tillfälligt återbördades.

Upprinnelsen var ett möte inför Hembygdsföreningarnas hundraårsjubileum på Murberget. Från Styrnäs satt vi och brydde våra hjärnor då Margareta Bergvall frågade – har ni inget särskilt från Styrnäs som ni vill visa upp?

Då klämde jag fram – *Silverskatten från Djuped, den finns på Historiska Museet i Stockholm.*

Förslaget mottogs med viss tvekan men behandlades väl.

Genom personalens bekantas bekanta, ett privat flygplan och diverse turer som jag var ovetande om blev silverskatten fraktad till Ångermanland.

Torsdagen den andra juni åkte jag med några väninnor till Murberget på en utflykt. Vi skulle se oss omkring och äta lunch på Spjutegården. Utanför huvudentrén stod Landshövdingens bil med skylten Y 1 parkerad, det var ju lite oväntat och roligt att se, men vi förstod inte varför den var där förrän efteråt. Det visade sej att det var den enda säkerhetsklassade bilen i länet och i den hade silvret fraktats från flygplatsen till Murberget.

En trappa ner satt personalen i ett rum och sorterade silvermynt. Där fick ingen obehörig komma in, men jag fick en trevlig pratstund med arkeologerna utanför dörren. Vid ett senare besök i skatt-

DJUPED

Skatten från Djuped hittades 1919 när man jämnade till gårdsplanen. Den höll sig i hus i en av värdarnas källare. Skatten omfattade 1.446 mynt, varav 719 tyska och 696 engelska, samt ett mindre antal silverföremål. Skatten vägde 1,7 kg och var sannolikt nergrävd i ett hus. Gården kan därför ha legat på samma plats i mer än 1000 år. Det berättas att när skatten hittades hade barnen fickorna fulla av mynt och lekte affär, innan fyndet anmäldes till myndigheterna.

Skatten har samlats ihop under två generationer och är resultatet av flera handelsfärder. Den första från 990-talet till Elbe-Weserområdet i norra Tyskland. Ytterligare en resa gjordes senare till samma område. Den nya generationen gjorde en svindlande handelsfärd ca 1026 när de långväga handelsresorna. Då samlade tre nya deltagare från bi a Rosorik och Undrom i kompanjonskapet, ett så kallat felag. Vinsterna delades efter hur mycket resurser de satsat i färderna.

kammaren berättade guiden om barnen till nyanlända familjer från mellanöstern som varit på besök. Med sina skarpa ögon kunde de läsa texten på de små mynten.

Det var samma bokstäver och text ur koranen för tusen år sedan som i dag.

En svindlande känsla av återkoppling till vikingatiden

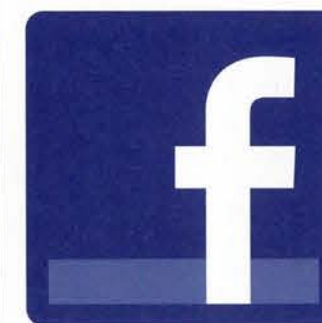
infann sej, där i den historiska miljön.

Mina engelska vänner fick se mynt från sina hemtrakter, där borta är legenderna om vikingarna mer levande än hos oss.

Man inser snart vid ett besök i någon av kuststäderna på de brittiska öarna hur stort inflytande våra vikingafärder haft på deras historia.

Nu blev barndomens saga om silverskatten sann, farbror Tedde fick aldrig återse den, men jag var med och uppfyllde hans önskan, att andra skulle få ta del av den och det blev ju årets händelse på Murberget.

Stort tack från Barbro Jansson Styrnäs Hembygdsförening. ■

VI PÅMINNER OCKSÅ OM "våra" Facebook grupper:

Västernorrlands hembygdsvänner där ni själva kan lägga in bidrag och bilder eftersom det är en så kallad Öppen Grupp. Där är 825 medlemmar.
Ångermanlands Hembygdsvänners Gruppen administreras av Lena Landin och har nu 544 följare. Hon följer facebookflödet och delar till gruppen.

Jag längtar till nästa sommar...

Text MARGARETA JOHANSSON

I slutet av sommarlovet bjöd Indals hembygdsgård in barn och ungdomar till 4 dagar på Hembygdsgården. Första dagen anlände fem barn, fem tonåringar – några av våra Hembygdsambassadörer – samt fyra vuxna. Vi började dagen med att sitta i ring och presentera oss och hembygdsgården samt bestämma vad vi ville göra under dagen.

Varje dag kunde man välja mellan att laga mat, renovera stolar, putsa fönster, bada och fiska, brodera och bygga kojor. När man kände för en stilla paus kunde man sätta sig och måla en stund. Dagligen besöktes något av gårdens hus och barnen fick veta dess historia och något om föremålen i byggnaden. Varje dag inleddes med en stund i ringen då man funderade på vad man ville göra och avslutades på samma sätt med en stunds reflektioner kring dagens upplevelser.

Dag för dag steg antalet deltagare när ryktet gick "att det var roligt på hembygdsgården" och sista dagen var vi över 20 som träffades på morgonen.

Som en röd tråd genom veckan gick tankarna kring "Barnens Hembygdsgård". Barnen och ungdomarna besökte huset, tittade på gamla kort från Indals skolor, rita-

de idéskisser och funderade uppe i skolsalen om hur det var att vara barn förr. En uppskattad stund var när Eva läste ur "Barnen i Kvarndalen" av Bengta Olsson. Då var det en mycket tyst grupp som lyssnade.

Som vuxen var det spännande att se, hur barnen och ungdomarna uppskattade dagarna. Våra hembygdsambassadörer tog sin roll som förmedlare av historien som självklar och samarbetet i gruppen fungerade utan gnissel. Åldersspannet var mellan 7 till 75 år men mötet mellan generationerna fungerade bra. Visserligen tror vi gamla, att barn och ungdomar i Indal är av ett särdeles snällt slag, men kanske finns samma rara barn även på andra platser i länet.

Själv var jag matansvarig tre dagar och det var en fröjd att samarbeta med de unga inför dagens mat. Alla tog självklart

på sig uppgiften att laga, duka och plocka bort. Jag minns speciellt gossen som i två timmar stekte Amerikanska pannkakor utan att tröttna.

Sista eftermiddagen bjöds föräldrarna in till eftermiddagsfiket. Då var det också vernissage på barnens målningar och broderier. Föräldrarna tackade hembygdsgården för dagarna och sa, att barnen hemma hade berättat om hur roligt de hade haft det och att de redan längtade till nästa sommar. Några släpade med sig sina föräldrar upp till kolan och ett par av pojkarna ville stanna och bygga vidare på den.

När vi skildes åt konstaterade vi ledare att det hade varit fyra roliga dagar, att barnen och ungdomarna hade struntat i sina mobiler och att åtta barn och ungdomar anmält sig till en referensgrupp, som skulle följa arbetet kring "Barnens Hembygdsgård". ■

På trappan till Fäbodstugan.

01. Förhoppningsfulla fiskare vid älven. 02. Två av deltagarna. 03. På språng mot kojbygget.
04. Utanför Hembygdsgården. 05. Idas bod. 06. Stilla flyter älven. 07. Möte med gårdagens skolbarn.
08. Stolta kojbyggare. 09. Lunchdags. 10. I skolsalen. 11. Målarstund. 12. Pianospel.
13. Hatt och mössprovning. 14. Här ska målas.

Många ungdomar deltog i Indals hembygdsförenings resa till Stockholm 2016 för att fira hembygdsrörelsens hundraårsjubileum. Foto: Eva Fahlberg

Bjud in fler unga hembygdsambassadörer!

Text VIKTORIA HALLBERG

Två hundra ungdomar har de senaste åren fått den hedervärda titeln Ung hembygdsambassadör genom studiecirkel tillsammans med hembygdsföreningar runt om i landet. Från norr till söder har ungdomar upplevt och lärt om hembygdsens landskap, historia, friluftsliv och guidning. Nu bjuder vi in fler ungdomar och hembygdsföreningar för givande möten i landskapet.

Projektet Ung hembygdsambassadör har efter tre år nu övergått till en permanent verksamhet. De hembygdsföreningar som nu är intresserade har tillgång till en mängd inspirerande exempel och tips för att komma igång. Det finns också goda argument för varför vi inom hembygdsrörelsen ska ta vara på ungdomarnas engagemang. Många ungdomar vill engagera sig och på-

verka, de berikar föreningsarbetet med nya kunskaper och perspektiv och framför allt kan vi från olika generationer ha roligt tillsammans!

Värdefulla erfarenheter

Ungdomarna har genom kursen Ung hembygdsambassadör fått en djupare relation till sin hembygd. Många har också haft nytta av sina kunskaper och erfarenheter exem-

pelvis genom att kommunen gett dem ferieanställning som guider. Projektet har gett ungdomarna värdefulla kontakter för framtiden, både för dem som bott på platsen länge och de som nyligen kommit dit. Graciela Saavedra Pizzarro från Vårby i Stockholm berättar:

– Det här projektet betydde mycket för mig. Vårby är min hemmaort. Här jag är uppväxt

och det är viktigt att ta fram det positiva. Hembygden känns mer magisk och historisk för mig nu när jag fått veta lite mer. Jag vill berätta om allt jag lärt mig för min familj och ungdomarna på ungdomsgården där jag jobbar. Det är också bra att ha den här utbildningen i sitt CV, när man ska söka jobb. Det visar att man är van att berätta och ta ansvar.

I Råneå hembygdsförening

drog Kent Höglund i gång Ung hembygdsambassadör i samarbete med kommunen och en grupp nyanlända ungdomar från Afghanistan och Syrien. Snö, skidåkning och vinterfiske stod på programmet. Vid de första träffarna användes en tolk men snart kunde ungdomarna så mycket svenska så att man med kroppsspråk och god vilja kommunicerade väl tillsammans.

– Deras självkänsla har vuxit eftersom vi tar dem på allvar och visar att de betyder något för samhället. Vi lyckades ge dem lite trygghet i en svår situation, långt ifrån uppväxtort och familj. Även om de flyttar härifrån om ett halvår så vill vi att de ska minnas Råneå och oss som bor här, att det är en fin bygd med kultur- och friluftsliv, vacker natur och intressant historia. Vem vet, kanske kommer de tillbaka en dag som turister eller för att leva och bo. De har blivit goda ambassadörer för Råneå, säger Kent Höglund.

Ungdomar bryr sig

– Det finns en stor vilja hos dagens unga att engagera sig i samhällsfrågor och organisationer. Flera undersökningar pekar på ett ökat engagemang och vilja till delaktighet hos unga. Det är dags att valberedningar och styrelseledamöter börjar vidga sina vyer. Mätning efter mätning visar att det finns massor av unga som vill engagera sig men få ställer frågan, säger Josefin Heed från riksorganisationen Hela Sverige ska leva.

Att lyssna på ungdomarna och helt enkelt fråga om de

ville vara med, det var den viktigaste lärdomen som medlemmarna i Indals hembygdsförening drog när de genomförde projektet Ung hembygdsambassadör.

– Föreställningen att unga människor är ointresserade och inte vill vara med har kommit riktigt på skam! De har varit väldigt intresserade och engagerade, och vill veta allt möjligt. Flera av dem är aktiva i föreningen och två har gått med i styrelsen, berättar Margareta Johansson som är sekreterare i Indals Hembygdsförening.

Ge plats åt nya medlemmar

Det gäller för föreningarna att ge plats för nya medlemmar, inte minst ungdomar. Varje generation har sitt eget språk och sin egen framtid. Redan 1924 skrev Alvar Silow i Bygd & Natur: "Varje generation bör äga sin egen form och skall inte krypa in i en gammal rustning". Vilka tankar har ungdomar om den plats där de bor? Hur upplever de den och vad vill de veta mer om? De flesta av oss är intresserade av miljön där vi bor och vill veta mer om den. Och vem

har mer att berätta då än den lokala hembygdsföreningen? I mötet mellan generationer kan personer med olika perspektiv på den gemensamma hembygden berika varandra.

Många unga människor känner också en oro inför framtiden. Ett sätt att möta förändringar är att lära sig mer om historiska skeenden och hur de har lett fram till det som finns idag. Med den kunskapen är vi bättre rustade att bidra till och påverka de förändringar som sker. En viktig målsättning inom Ung hembygdsambassadör är att genom kunskap om sin egen hembygd även förstå andra människors anknytning till platser och hembygder. Här kan vi få nya perspektiv och upptäcker också mycket som är gemensamt.

Ta kontakt och bjud in

Flera hembygdsföreningar har samarbetat med kommunen i projektet Ung hembygdsambassadör. Det har gett naturliga kontaktytor med ungdomar via bland annat ungdomsgårdar och flyktingboenden. Kommunens tjänstemän har också

i många fall varit ett bra stöd för föreningen. Andra föreningar har fått kontakt med ungdomar via skolan, personliga kontakter och sociala media, till exempel Facebook.

Andra vägar att få kontakt med ungdomar är att samarbeta med idrottsföreningar, scouterna eller ungdomsorganisationer som 4H, Fältbiologerna eller Vi unga. Det ger både en större kontaktyta i bygden för informationspridning, kontakt med ungdomar, fler engagerade till en arbetsgrupp och kanske också en ökad möjlighet till finansiering av omkostnader.

Börja i liten skala

Det kan vara svårt att få till en grupp intresserade ungdomar som faktiskt är beredda att under flera veckor eller månader lägga tid på en studiecirkel tillsammans med hembygdsföreningen. Men även en liten grupp ungdomar på två-tre stycken är ju gott nog. Kanske är de först bara intresserade av att veta mer och delta i några träffar utan att binda upp sig för mer. Men lite kan leda till mer och med

Kent Höglund från Råneå hembygdsförening samarbetade med kommunen och andra föreningar för att bjuda in en grupp nyanlända ungdomar till projektet Ung hembygdsambassadör. Foto: Gunnar Westin

Eric Ölen och Denniz Grönlund är numera funktionärer vid Indals hembygdsförenings årliga spelmansstämma i Medelpad. Foto: Margareta Johansson

→ tiden kan intresset öka vartefter man finner gemensamma intressen att arbeta utifrån. Kanske blir ungdomarnas kompisar också intresserade. Det gäller att inte ge upp och att ta de chanser som dyker upp, även om det blir annorlunda än man först tänkt.

– Det är bara bra att börja i liten skala och inte avskräckas av att det går trögt eller "bara" blir en liten grupp. Två eller tre

unga kan vara en bra början. Kanske har de kompisar och nätverk så att gruppen kan växa efter hand, säger Emelie Wengse som är ungdomsansvarig i Österåkers hembygdsförening.

Linde fornminnes- och hembygdsförening ville genomföra projektet Ung Hembygdambassadör. Av flera intresserade ungdomar var det till slut två som genomför-

de kursen tillsammans med hembygdsföreningen. Siv Kalmö från föreningen berättar: – Det har varit en del praktiska problem med att hitta tider att träffas på eftersom de båda ungdomarna går sista året på gymnasiet med allt vad det innebär av prov, redovisningar, avbrott för lov, olika schematider och inte minst att de bor på olika håll. Men det har varit mycket roligt och ungdomarna har verkligen varit ambitiösa. Med studievana och initiativförmåga har de själva tagit kontakt med äldre berättare och även utnyttjat de källor som de hittat i kulturarkivet. Och det viktigaste är ju att de själva upplever att de har lärt känna sin hembygd.

Som ringar på vattnet

I många fall ledde deltagandet i projektet till nya initiativ och möjligheter. I Piteå fick den första gruppen unga hembygd-sambassadörer feriejobb i kommunen för att ordna kultur- och friluftaktiviteter för andra ungdomar. En av dem fortsatte sedan som ledare för ytterligare en ny grupp unga hembygd-sambassadörer året

därpå. Ungdomarna i Piteå genomförde också ett utbyte med gruppen i Vårby i Stockholm. Som följd av projektet i Österåker har ungdomarna erbjudits att delta i en guidekurs som ges av kommunen och hembygdsföreningen. I Indals hembygdsförening är många unga hembygd-sambassadörer fortsatt aktiva, särskilt kring den årliga spelmansstämman och två ingår numera i styrelsen. I Harakers hembygdsförening bildade de unga hembygd-sambassadörerna en ungdomssektion. Ta chansen också i er hembygdsförening och bjud in era ungdomar till att bli hembygd-sambassadörer!

Är du intresserad av att starta kurs med ungdomar i din hembygdsförening? Kontakta Viktoria Hallberg, konsulent vid Sveriges Hembygdsförbund för att få mer information: viktoriahallberg@hembygdsforbundet.se

Beställ den nya inspirationsskriften om Ung hembygd-sambassadör, Att känna sitt hemma. www.hembygd.se/butik/ ■

Inspirationsskriften
Att känna sitt hemma
Inspirationsskriften för projektet, Att känna sitt hemma är uppdaterad med många nya goda exempel och tips på hur en hembygdsförening kan bjuda in ungdomar till gemensamma upplevelser i landskapet.

Att känna sitt hemma

HEMBYGDEN AMBASSADÖR

DIPLOM
Har tilldelats
Anna Eriksson

För en väl genomförd utbildning, Ung Hembygd-sambassadör 2016, genom förkovran inom friluftsliv, värdskap och berättarkonst, genom insikter i individens, föreningslivets och lokalsamhällets betydelse och potential. För en förtrogenhet med hembygdens landskap.

Viktoria Hallberg
Sveriges Hembygdsförbund

Efter avslutad kurs får de unga deltagarna diplom som unga hembygd-sambassadörer.

KULTURHELG 2017

SÖRÅKERS FOLKETS HUS
18-19 NOVEMBER

Mötesplats för den ideella kulturen

Opera, teater, poesi, workshops, seminarier. exempel på lokal kultur, stipendieutdelning

Program klart i slutet av oktober
Se vidare: www.ideellkultur.se

Välkomna / IKA-Västernorrland
(ideell kulturallians)

Ideell kulturallians består av ett 50-tal riksorganisationer och är en samlad kraft för det ideella kulturlivet i att utveckla kulturpolitiken och stärka de ideella kulturorganisationernas roll och uppdrag i samhället. Ideell kulturallians Västernorrland (IKA-V) blev en egen organisation 2015. Vi arbetar med nätverkande och informationsutbyte. Vi samordnar också kontakter med landstinget och medverkar i arbetet med Kulturplanen. Hembygdsrörelsen är representerad i IKA-V.

FAKTA

Det är "inne" med "ute"

Många organisationer och andra initiativ finns för att bidra till att barn och ungdomar kan uppleva och lära om natur och kultur i landskapet. De har mycket material, utbildningar och andra erbjudanden.

Centrum för naturvägledning vid Sveriges Lantbruksuniversitet ger kurser och tar fram material om naturvägledning. www.cnv.nu

Utenavet är ett nationellt nätverk för utomhusbaserat lärande utenavet.se
Naturrum finns i hela landet, de fungerar som kunskapscentrum och portar till naturen. www.naturvardsverket.se/Var-natur/Skyddad-natur/Naturum/

Förbered med föreningsutveckling

Studieförbundet Vuxenskolan har tagit fram ett material för föreningar som på olika sätt vill utveckla formerna för sin verksamhet. Materialet heter Föreningsboxen - Ny kraft till Sveriges eldsjäl. Det är en serie grundmaterial som har tagits fram för att möta olika organisationers behov av kompetensutveckling. www.sv.se

Inflytandeguiden presenterar metoder för inflytandearbete och ger inspiration, idéer och konkreta tips för ett ökat medlemsinflytande med fokus på ungas deltagande. Författarna Anna Edlund och Erika Lindqvist har lång erfarenhet av att öka ungas inflytande i ideella organisationer. www.trinambai.se/inflytandeguiden/

Avsändare Medelpads och Ångermanlands hembygdsförbund
c/o Murberget länsmuseum Västernorrland, Box 34, 871 21 Härnösand

Välkomna till Murberget

SÖNDAG DEN 15 OKTOBER KL. 9.00–15.30

- 09.00 Registrering och mingel i entréhallen**
Kaffe och smörgås
- 09.30 Välkommen!**
Margareta Johansson MHF och Lena Landin ÅHF
- 09.40 Tjusningen med sociala medier**
Emelie Johansson, kommunikatör
- 10.45 Aktuella försäkringsfrågor**
Tommy Thelin, försäkringsombud för ÅHF
- 11.15 Hur ska vi bli fler?**
Lena Landin ÅHF
- 11.45 Lunch i kaféet**
- 13.00 Kulturarvet – en motor för besöksutveckling?**
Maarja Edman, Höga Kusten destinationsutveckling
- 14.00 Kulturarvet – en motor för destinationsutveckling**
Margareta Bergvall, kulturarvskonsulent, Länsmuseum
- 14.45 Tid för frågor och diskussion**
Fika klart från 15.00. Avslutning senast 15.30

Avgift för morgonkaffe, lunch och avslutningsfika 150:- som helst betalas till Bg 687 – 6163 eller kontant på plats mot kvitto.

Lena Landin, lena.landin@ramvik.com, 072-527 40 31
Margareta Johansson, margareta@vaxtfoto.se, 070-263 38 50

Ångermanlands och Medelpads Hembygdsförbund

